

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 11/2025
01.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миљана Манића и др, због продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Манића - адвоката Иване Остојић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 216/23 од 12.03.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 19/24 од 20.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Манића - адвоката Иване Остојић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 216/23 од 12.03.2024. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 19/24 од 20.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 216/23 од 12.03.2024. године, у ставу I окривљени Миљан Манић, поред осталих, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 година и 3 месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 14.09.2021. године до 27.12.2022. године и време проведено на мери забрана напуштања стана од 27.12.2022. године до 04.03.2024. године. Од окривљеног Миљана Манића одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом, изречена је мера безбедности одузимање предмета и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у ставовима II, III и IV првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 19/24 од 20.12.2024. године, делимично је усвојена жалба јавног тужиоца – Јавног тужилаштва

за организовани криминал и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 216/23 од 12.03.2024. године, преиначена само у односу на окривљеног Миљана Манића и то у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Миљана Манића за продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. у вези члана 61. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од девет година и 1 месец у коју му је урачунато време проведено у притвору од 14.09.2021. године до 27.12.2022. године и време проведено на мери забрана напуштања стана од 27.12.2022. године до 04.03.2024. године, док су, у преосталом делу жалба јавног тужиоца – Јавног тужилаштва за организовани криминал, као и жалбе браниоца окривљених АА, ББ и ВВ – адвоката Николе Јовановића и браниоца окривљеног Миљана Манића - адвоката Иване Остојић, одбијене као неосноване и првостепена пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 216/23 од 12.03.2024. године, у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Миљана Манића - адвокат Ивана Остојић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или исте преиначи у корист окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Манића, је неоснован.

Бранилац окривљеног Миљана Манића у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови погрешно применили одредбу члана 55а КЗ на штету окривљеног, будући да, у конкретном случају, нису испуњени кумулативно сви услови за примену овог члана приликом одмеравања казне затвора, јер је окривљени Миљан Манић пресудом Вишег суда у Зајечару Кв-3/15 од 26.01.2015. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 7 година и 1 месец, те су две претходне пресуде спојене у једну, чиме су изгубиле своју самосталност, те да од дана правноснажности пресуде Кв 3/15 егзистира само јединствена пресуда која се налази у списима предмета. У вези са повредом закона из члана 55а КЗ бранилац наводи и да висина казне која је утврђена у другостепеној пресуди није правилно обрачуната, односно утврђена, имајући у виду да се правилна висина казне добија када се разлика између посебног минимума и посебног максимума подели са два где се добија половина прописаног казненог распона, а што у конкретном случају није учињено.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује да је побијаним правноснажним пресудама одлуком о кривичној санкцији учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, Врховни суд оцењује као неосноване.

Врховни суд најпре указује, да, према ставу заузетом на седници Кривичног одељења од 11.07.2022. године, распон у смислу члана 55а Кривичног законика представља размак од минималне казне затвора, која је прописана за одређено кривично дело до максималне казне затвора прописане за то дело, а половина распона из члана 55а став 1. Кривичног законика представља средњи број у том низу бројева и може се израчунати тако што се од максимума прописане казне одузме минимум исте, та разлика се подели са два, а затим се на тај резултат дода минимална казна.

Одредбом члана 55а Кривичног законика, прописано је да ће суд, за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне, под следећим условима: тачка 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину; тачка 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Да би се могла применити одредба члана 55а КЗ, којом је предвиђен институт вишеструког поврата, морају бити кумулативно испуњена оба услова прописана у тачкама 1) и 2) члана 55а КЗ и то двострука осуда за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину и да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Окривљени Миљан Манић је, према стању у списима предмета, пре извршења предметног кривичног дела два пута осуђиван због умишљајних кривичних дела на казне затвора преко једне године и то по пресуди Вишег суда у Зајечару К бр. 158/06 – 08 од 18.02.2009. године правноснажна 03.06.2010. године, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ на казну затвора у трајању од 2 године и 2 месеца и по пресуди Вишег суда у Зајечару К бр. 53/11 од 30.05.2011. године правноснажна 14.09.2011. године, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, а које казне су спојене пресудом Вишег суда у Зајечару Кв бр. 3/15 од 26.01.2015. године. Наведене казне (спојене пресудом Вишег суда у Зајечару Кв бр. 3/15 од 26.01.2015. године) је издржао до 02.06.2017. године, када је отпуштен са издржавањем казне. Како од отпуштања до извршења новог кривичног дела 28.06.2021. године, које је предмет кривичног поступка који се водио пред нижестепеним судовима и за које је правноснажним пресудама које се захтевом за заштиту законитости побијају, није протекло 5 година, то су и по ставу Врховног суда испуњени сви услови прописани чланом 55а Кривичног законика, односно услови за примену института - вишеструки поврат (члан 55а КЗ). Уједно Врховни суд указује да није од утицаја у конкретном случају чињеница да су казне по ранијим осудама спојене одлуком Вишег суда у Зајечару Кв 3/15 од 26.01.2015. године, имајући у виду да у конкретном случају ранију осуђиваност

окривљеног треба ценити према броју правноснажних пресуда, без обзира да ли су исте обухваћене поступком за изрицање јединствене казне.

За кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, прописана је казна затвора у трајању од три до петнаест година.

Имајући у виду наведени став Врховног суда од 11.07.2022. године, у конкретном случају овај суд налази да код кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, вредност која је на средини између прописаног минимума и максимума казне прописане за то кривично дело, казна затвора у трајању од девет година, тако да иста за то кривично дело представља половину распона прописане казне у смислу члана 55а КЗ.

Дакле, казна затвора према окривљеном за учињено кривично дело, правилном применом члана 55а КЗ, мора бити изнад половине распона прописане казне, односно изнад девет година.

Како је другостепени суд, преиначивши првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији окривљеног осудио на казну затвора у трајању од девет година и једног месеца, то, по оцени Врховног суда, правноснажном другостепеном пресудом, али и првостепеном пресудом у погледу примене члана 55а КЗ, није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, јер су нижестепени судови правилно применили одредбу члана 55а КЗ, а другостепени суд је правилно утврдио најмању законом предвиђену казну у смислу члана 55а КЗ у конкретној ситуацији, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миљана Манића одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић